

ԵՐՄԱՆ ԱՃԵՄԵԱՆ

ՏԱԼ

ՄԻԱՅՆ

Հ

ԻՐՄԱՆ ԱՃԵՄԵԱՆ

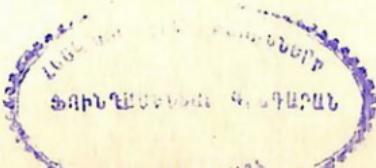
Տ Ա Լ

Մ Ի Ա Յ Ն

A 56.966

Ի Ս Թ Ա Ն Պ Ո Ւ Լ

1975

«ԿՈՊԵԼ» Հրատարակչառուն, Պէյօղլու

ԿՈՄԻՏԱՍԻ ՎԵՐԱԾՈՒԹԻՒՆ

Գծուծ հաշիւ չկայ մէջս, հաւատու՛
Եթէ աղուոր կ'րսեմ իրաւ հաւնած եմ
Թէ չեմ խօսած փառապարզեւ զործիդ դէմ
Յարմար առիթ չեմ գտած լոկ, անկէ է . . .

Հիմա՝ սակայն կայծ մը ինքնին բռնկած
Կը ճաթոսոր մշուշապատ մտքիս մէջ
Որ քեզ զովեմ զեղածիծաղ բառերով
Ակնածանքի պարտքս այդպէս վճարեմ .

Դիտնաս սակայն, զիտնաս թէ ինչ գժուար է.
Ինծի համար պարծանիք հիւսել բառերով
Զգացումս է վայրկեաններուս ուղեցոյց
Բառերէ դուրս միայն կրնամ քեզի զաւ
Ու մօտենալ կամ տաղերդ շօշափել
Սրտիս խորէն պահ մը նայիլ. հիանալ
Լոել զիտնալ զեղեցիկին դէմ հզօր
Աչքերուս մէջ քեզի մարմին տալու պէս
Մինչ ձեռքերով ժամանակը սեղմել մեղմ
Հարիւր տարին երկվայրկեանի վերածել
Կանգնիլ բովդ ու մուտք զործել աշխարհէդ ներս
կորնթարոր.

Յ ւմ կորսուիլ նայուածքներուդ շուրին մէջ
Երգել զիտնալ երգնելու պէս ապագան
Հարիւր տարին հոս լրացաւ - խորհնելով
Մինչ վստահ եմ պատմութիւններ հազար դարեր
կուլ կու տան

Ալ նասուննան «անհնարին» ծիրին մէջ
Ու ձայն կու տան ճշգրտօրէն անվարան
Թէ ո՞վ կրնայ ժամանակը որսալ մէզ
Թէ ո՞վ կրնայ աւագներուն մէջէն կուռ
Իր ձայնովը շեփորները դպրդել :

Ալ լոեմ հոս, լուռ արեւու շողին պէս
Զեռք կ'երկարեմ ծունկ ծունկի եմ. հիմա Դուն
Դուն եղած ալ ծուէն ծուէն կը բարձրանաս ճակտէս վեր
Յ սզմահազար տառապանքն պատմութեան
Դուրս սպրդած մատեան մը վէս
Դուն քու Ազգէն վրայ կ'իջնես
Հզկարտ Ազգիդ. երգ ու տաղի նման հիմա
Կոմիտասի վերածուած :

Ա7 . 11 . 1969